Lietas arhīva Nr. 1-0004-18
ECLI:LV:BSRT:2018:0227.1A10001017.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Ribina
ar sekretāri K.Šlosbergu
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. C/
aizstāvim /pers. D/
Iestādes pārstāvei /pers. E/

2018.gada 27.februārī izskatīja atklātā tiesas sēdē Bauskā, Zaļā ielā 12 administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. C/ sūdzības par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieka /valsts amatpersona/ 2017.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.51/17 (par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 260047).

Aprakstošā daļa

2017.gada 15.maijā Bauskas rajona tiesā no Valsts policijas (turpmāk tekstā – VP) Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk tekstā – ZRP) Dobeles iecirkņa ir saņemta /pers. C/ (turpmāk tekstā – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par VP Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieka /valsts amatpersona/ 2017.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.51/17 (par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 260047) un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Izvērtējot sūdzību un lietas materiālus, secināms, ka sūdzība, par augstākas iestādes pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā iesniegta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 288.panta pirmo daļu.

Ar Bauskas rajona tiesas tiesnese s 2017.gada 16.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No administratīvā pārkāpuma protokola PC 260047 konstatējams, ka 2017.gada 3.martā plkst.20.58 Iecavas novadā, pa autoceļu A7 (Rīga - Bauska - Lietuvas robeža) 44.kilometrā, virzienā no Bauskas uz Rīgu, Sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli /LT marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar ātrumu 159km/h, pie atļautā 90km/h. Kļūda ± 3%, ātrums 154km/h. Ātrums fiksēts ar ātrumu mērītāju STALKER DUAL DSR, Nr.DE006364. Automašīnas pilnā masa 2550kg. Vadītājs ātrumu atteicās apskatīt.

Tādējādi, sūdzības iesniedzējs ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.pantu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8} panta deviņpadsmitajā daļā.

Ar VP ZRP Kārtības policijas biroja (turpmāk tekstā - KPB) Patruļpolicijas nodaļas (turpmāk tekstā - PPN) Satiksmes uzraudzības rotas (turpmāk tekstā - SUR) vecākā inspektora Valsts amatpersona 2017.gada 8.marta lēmumu par minēto administratīvo pārkāpumu /pers. C/ piemērots administratīvais sods - naudas sods 360 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadītāja tiesības uz 6(sešiem) mēnešiem.

Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma lēmumam, Sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja, iesniedzot sūdzību VP ZRP priekšniekam, norādot, ka 2017.gada 9.martā viņam - Sūdzības iesniedzējam tika nosūtīts VP ZRP KPB PPN SUR vecākā inspektora Valsts amatpersona 2017.gada 8.marta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 260047, kurā viņš tika sodīts par pārkāpumiem, kas definēti MK 2015.gada 2.jūnija noteikumos Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.1.punktā, par ko paredzēta atbildība pēc LAPK 149.^{8}panta divdesmit trešās daļas, uzliekot naudas sodu 360 *euro* apmērā un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.

Administratīvā pārkāpuma lietā (protokols Nr.PC 260047) tika fiksēts, ka viņš, Sūdzības iesniedzējs, 2017.gada 3.martā plkst.20.58 Iecavas novadā, pa ceļu A7 Rīga - Bauska - Lietuvas robeža 44.kilometrā, virzienā uz Rīgu, vadīja transportlīdzekli /LT marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ārpus apdzīvotas vietas, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h ar ātrumu 159 km/h.

Pārkāpums fiksēts ar ātruma mērītāju STALKER DUAL DSR Nr.DE006463.

Sūdzības iesniedzējs kategoriski nepiekrīt /Valsts amatpersona/ lēmumam, kā arī minētajam administratīvā pārkāpuma protokolam, sekojošu apsvērumu dēļ:

- tāvakara notikumus Sūdzības iesniedzējs labi atceras, jo devies uz Rīgu pakaļ sievai. Viņa braukšanas ātrums nepārsniedza 100/110 km/h, jo braucis automašīnu plūsmā, kas virzījās uz Rīgu;
- Sūdzības iesniedzējs labi atceras, kā viņu, kā arī vēl vairākas automašīnas, apmēram 10-15 minūšu laikā no fiksētā pārkāpuma brīža, apdzina vismaz trīs transportlīdzekļi;
- brīdī, kad Sūdzības iesniedzēju apstādināja Ceļu policijas ekipāža, viņam nebija ne mazāko aizdomu par to, ka būtu pārkāpis, kādu Ceļu satiksmes noteikumu tik būtiski, lai viņam par to būtu jāsatraucas. Pēc Ceļu policijas ekipāžas norādes ar transportlīdzekļa tālajām gaismām, Sūdzības iesniedzējs saprata, ka signāls domāts viņam un, pildot norādījumu, šķērsoja krustojumu pie autoostas un nostājās ceļa malā;

- pie Sūdzības iesniedzēja pienāca viens no Ceļu policijas ekipāžas kārtības sargiem un smaidot teica, ka viņš esot braucis "drusku par ātru";

- Sūdzības iesniedzējs nesatraucās, jo zināja, ka pārkāpums nevar būt liels, taču, kad tika iepazīstināts ar sastādīto protokolu, konstatēja, ka tajā ir fiksēts viņa braukšanas ātrums – 159 km/h;

- atteicās parakstīt sastādīto protokolu, jo zināja un skaidri zina, ka netika braucis minētajā laikā un vietā ar šādu administratīvā pārkāpuma protokolā minēto ātrumu;

- kad ieradies VP ZRP KPB PPN pie inspektora Valsts amatpersona, Sūdzības iesniedzējam tika demonstrēts fotoradara ieraksts, kurā nekādu apstiprinājumu, ka viņš būtu vadījis savu transportlīdzekli minētajā vietā un laikā ar ātrumu 159 km/h, netika atradis;

- norādītais automašīnas ātrums ieraksta laikā iemirdzējās apmēram pussekundi, taču nekādi nevarēja nokonstatēt, ka tas ir saistāms tieši ar Sūdzības iesniedzēja vadīto automašīnu /LT marka/;

- ierakstā labi redzamas plūsmā braucošo automašīnu gaismas, taču Sūdzības iesniedzējs var skaidri norādīt uz to, ka fotoradara ierakstā nav konstatējams, ka tieši viņa vadītais transportlīdzeklis ir braucis ar minēto ātrumu, kas arī ir saprotams, jo skaidri zina, ka netika pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumos noteikto braukšanas ātrumu, atbilstoši sastādītajam protokolam;

- /Valsts amatpersona/ lūdza Sūdzības iesniedzējam parakstīt protokolu, ka ir iepazīstināts ar konkrēto fotoradara ierakstu, taču viņš atteicās to darīt, jo uzskata, ka nevar parakstīt protokolu, ka ir iepazinies ar to, ka ir braucis ar fiksēto ātrumu. Sūdzības iesniedzējaprāt, viņš varēja parakstīt protokolu, ka ir iepazīstināts ar fotoradara ierakstu, kurā viņš nav fiksēts, kā pārkāpējs braucot ar 159 km/h.

Sūdzības iesniedzējaprāt, /Valsts amatpersona/ nav ņēmis vērā to, ka viņa vaina ir jāpierāda, ka nevar paļauties tikai uz policijas darbinieku sniegto subjektīvo apstākļu izklāstu sastādot protokolu, kas nav pierādījums viņa vainai. Policistu sastādītais ziņojums ir jāvērtē kritiski, jo lietā nav citu pierādījumu par pārkāpumu. Arī Administratīvā rajona tiesa, savā 2012.gada 19.decembra sprieduma 12.punkta pēdējās divās rindkopās, lietā Nr.142263211 norādīja, ka policijas darbinieka ziņojumam nevar dot priekšroku, jo arī policijas darbinieks ir ieinteresēts sniegts paskaidrojumus sev par labu. /Valsts amatpersona/ nemaz neslēpa faktu, ka fotoradara ierakstā neredz, ka Sūdzības iesniedzējs būtu izdarījis pārkāpumu un pārkāpuma neesošo faktu ignorē.

LAPK 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantiskais zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Bez norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, Sūdzības iesniedzējs vēlas paskaidrot, ka ir vienīgais SIA "Dekors+" īpašnieks, viņa dzīves vieta un saimniecība atrodas Bauskas novadā, taču visi viņa firmas objekti, kas ir saistīti ar celtniecības un remonta darbiem, bāzējas Rīgā. Sūdzības iesniedzējs ir divu lielisku bērnu tēvs, kurš aktīvi piedalās bērnu audzināšanā un ģimenes dzīvē.

Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības Sūdzības iesniedzējam ir absolūti nepieciešamas, lai varētu strādāt, pelnīt ģimenei iztiku, kā arī nodrošināt nepieciešamo loģistiku, kas saistīta ar viņa bērniem.

Līdz šim, ilgstošā laika periodā, Sūdzības iesniedzējs ieguvis tikai vienu soda punktu, kas tiek uzskatīts par atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar LAPK 24.panta otro daļu, taču grib vērst uzmanību uz to, ka līdz minētajam pārkāpumam, par ko ir saņēmis minēto vienu soda punktu, viņš ilgstoši nav sodīts ne par kādiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas tomēr liek secināt, ka viņš nav ļaunprātīgs recidīvists, bet, drīzāk, ir nokļuvis nelabvēlīgu apstākļu sakritības posmā.

Šobrīd ģimenes mudināts, Sūdzības iesniedzējs ir vērsies pēc palīdzības pie ģimenes ārsta, lai saņemtu nepieciešamās speciālistu konsultācijas nervozitātes un garīgā līdzsvara disonanses anamnēzes ārstēšanai. Sūdzības iesniedzējs ir ļoti atbildīgs, kā arī tika uzņēmies daudzu ģimenes ikdienas sadzīves problēmu risināšanas uz saviem pleciem.

Fakts, ka šobrīd Sūdzības iesniedzējam tiek liegta iespēja vadīt savu personīgo transportlīdzekli pie nosacījuma, ka nekādā gadījumā nejūtas vainīgs pie tā, kas tika viņam uzrādīts no policijas darbinieku puses, un zinot, ka bez papildus izdevumiem – šobrīd nākas algot šoferi, lai nokļūtu uz darbu, veiktu savus darba pienākumus, izpildītu ģimenes ikdienas vajadzības - Sūdzības iesniedzējam rada nopietnus veselības traucējumus un mazina ticību Latvijas drošību sargājošo struktūru pārstāvjiem, viņam ir šaubas par to, vai lēmums nav sastādīts tīšuprāt, Sūdzības iesniedzējam nezināmu apstākļu dēļ, vai vēlas iegāzt plikas latviskas skaudības dēļ, jo tika dzirdējis baumas no paziņām.

Ņemot vērā minēto, lūdzis atcelt VP ZRP KPB PPN SUR vecākā inspektora Valsts amatpersona 2017.gada 8.marta lēmumu lietā Nr.VP2/PC260047 un atcelt līdz lietas apstākļu noskaidrošanai, piemēroto sodu – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu.

Ar VP ZRP Dobeles iecirkņa priekšnieka /valsts amatpersona/ (turpmāk tekstā - Pārvalde) 2017.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.51/17 (turpmāk tekstā - lēmums), lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 260047 atstāts negrozīts, bet Sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

Pārvalde konstatējusi, ka 2017.gada 3.martā plkst.20.58 Iecavas novadā, ceļa A7, Rīga -Bauska - Lietuvas robeža, 44.kilometrā, virzienā no Bauskas uz Rīgu, Sūdzības iesniedzējs vadīja automašīnu /LT marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, (turpmāk tekstā - automašīna /TL marka/) ar ātrumu 159 km/h ārpus apdzīvotas vietas, tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu 90 km/h par 64 km/h (radara pieļaujamā kļūda ± 3 %). Ātrums tika fiksēts ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci (turpmāk tekstā - radars) STALKER DUAL Nr.DE006364. Ar radara mērījumu Sūdzības iesniedzējs atteicās iepazīties. Par Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.punkta prasību neievērošanu VP ZRP KPB PPN SUR jaunākais inspektors Valsts amatpersona Sūdzības iesniedzējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 260047.

Automašīnas /TL marka/ vadītājs Sūdzības iesniedzējs administratīvā pārkāpuma protokolā ar savu parakstu ir apliecinājis, ka viņam ir izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, izdarītā pārkāpuma būtība, kā arī administratīvā atbildība, kāda saskaņā ar LAPK attiecīgā panta prasībām ir paredzēta par konkrēti izdarīto pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokolā Sūdzības iesniedzējs veicis pašrocīgu ierakstu: "ātrums nav mans". Citus rakstveida paskaidrojumus pārkāpuma konstatēšanas vietā Sūdzības iesniedzējs nav sniedzis.

2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) noteikts:

CSN 101.1.punkts - ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt: motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{8}panta divdesmit trešajā daļā, t.i., par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu

vairāk par 60 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, -uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 360 *euro* līdz 480 *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.

LAPK 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

2017.gada 8.martā vecākais inspektors Valsts amatpersona, vadītāja Sūdzības iesniedzēja klātbūtnē, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un, saskaņā ar LAPK 32.-37., 268.-274.^{1}pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēma lēmumu Nr.PC 260047, piemērojot viņam LAPK 149.^{8}panta divdesmit trešās daļas sankcijā paredzēto sodu - uzlika vadītājam naudas sodu 360 (trīssimt sešdesmit) *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Pieņemot lēmumu, vecākais inspektors Valsts amatpersona konstatēja apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu saskaņā ar LAPK 34.panta otro daļu, kurā noteikts, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi. Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, netika konstatēti.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu Nr.PC 260047 Sūdzības iesniedzējs saņemt atteicās, lēmums nosūtīts Sūdzības iesniedzējam pa pastu 2017.gada 9.martā.

2017.gada 20.martā, nepiekrītot lietā pieņemtajam lēmumam, Sūdzības iesniedzējs iesniedza Sūdzību Pārvaldei, kurā lūdza atcelt vecākā inspektora Valsts amatpersona 2017.gada 8.martā pieņemto lēmumu Nr.PC 260047, kā arī atcelt, līdz lietas apstākļu noskaidrošanai, Sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka kategoriski nepiekrīt /Valsts amatpersona/ pieņemtajam lēmumam, arī administratīvā pārkāpuma protokolam, sekojošu apsvērumu dēļ:

- tāvakara notikumus labi atceras, jo devās uz Rīgu pakaļ sievai. Viņa braukšanas ātrums nepārsniedza 100/110 km/h, jo brauca automašīnu plūsmā, kas virzījās uz Rīgu,
- labi atceras, ka viņu, kā arī vēl vairākas automašīnas, apmēram 10-15 minūšu laikā no fiksētā pārkāpuma brīža, apdzina vismaz trīs transportlīdzekļi,
- brīdī, kad Sūdzības iesniedzēju apstādināja Ceļu policijas ekipāža, viņam nebija ne mazāko aizdomu par to, ka būtu pārkāpis kādu Ceļu satiksme noteikumu tik būtiski, lai man par to būtu jāsatraucas. Pēc Ceļu policijas ekipāžas norādes ar transportlīdzekļa tālajām gaismām, viņš saprata, ka signāls domāts viņam un, pildot norādījumu, šķērsoja krustojumu pie autoostas un nostājās ceļa malā,
- pie viņa pienāca viens no Ceļu policijas ekipāžas kārtības sargiem un smaidot teica, ka Sūdzības iesniedzējs esot braucis "drusku par ātru",
- nesatraucās, jo zināja, ka pārkāpums nevar būt liels, taču, kad tika iepazīstināts ar sastādīto protokolu, konstatēja, ka tajā fiksēts viņa braukšanas ātrums -159 km/h.
- atteicās parakstīt sastādīto protokolu, jo zināja un skaidri zina, ka netika braucis minētajā laikā un vietā ar šādu administratīvā pārkāpuma protokolā minēto ātrumu,
- kad ieradās VP ZRP KPB PPN pie inspektora Valsts amatpersona, viņam tika demonstrēts fotoradara ieraksts, kurā nekādu apstiprinājumu tam, ka viņš būtu vadījis savu transportlīdzekli minētajā vietā un laikā ar ātrumu 159 km/h, netika atradis!
- norādītais automašīna ātrums ieraksta laikā iemirdzējās apmēram pussekundi, taču nekādi nevarēja nokonstatēt, ka tas ir saistāms tieši ar Sūdzības iesniedzēja vadīto automašīnu /LT marka/
- ierakstā labi redzamas plūsmā braucošo automašīnas gaismas, taču var skaidri norādīt uz to, ka fotoradara ierakstā nav konstatējams, ka tieši viņa vadītais transportlīdzeklis ir braucis ar minēto ātrumu, kas arī ir saprotams, jo skaidri zina, ka netika pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumos noteikto braukšanas ātrumu, atbilstoši sastādītajam protokolam,
- /Valsts amatpersona/ lūdza viņam parakstīt protokolu, ka ir iepazīstināts ar konkrēto fotoradara ierakstu, taču viņš atteicās to darīt, jo uzskata, ka nevar parakstīt protokolu, ka ir iepazinies ar to, ka ir braucis ar fiksēto ātrumu. Viņaprāt, viņš varēja parakstīt protokolu, ka ir iepazīstināts ar fotoradara ierakstu, kurā viņš nav fiksēts, kā pārkāpējs, braucot ar 159 km/h. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka /Valsts amatpersona/ nav ņēmis vērā to, ka Sūdzības iesniedzēja vaina ir jāpierāda, ka nevar paļauties tikai uz policijas darbinieku sniegto subjektīvo apstākļu izklāstu, sastādot protokolu, kas nav pierādījums viņa vainai. Arī Administratīvā rajona tiesa savā 2012.gada 19.decembra sprieduma 12.punkā lietā Nr.142263211 norāda, ka policijas darbinieka ziņojumam nevar dot priekšroku, jo arī policijas darbinieks ir ieinteresēts sniegt paskaidrojumus sev par labu. /Valsts amatpersona/ nemaz neslēpa faktu, ka fotoradara ierakstā neredz, ka Sūdzības iesniedzējs būtu izdarījis pārkāpumu un pārkāpuma neesošo faktu ignorē. Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz LAPK 272.pantu.

Bez norādītiem faktiskiem apstākļiem Sūdzības iesniedzējs paskaidro, ka transportlīdzekļu vadīšanas tiesības viņam ir absolūti nepieciešamas, lai varētu strādāt, pelnīt ģimenei iztiku, kā arī nodrošināt nepieciešamo loģistiku, kas saistīta ar viņa bērniem. Līdz šim ilgstošā laika periodā Sūdzības iesniedzējs ir ieguvis tikai vienu soda punktu un līdz tam ilgstoši nav sodīts ne par kādiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Šobrīd Sūdzības iesniedzējs ir vērsies pie ģimenes ārsta, lai saņemtu nepieciešamās speciālistu konsultācijas nervozitātes un garīgā līdzsvara disonanses ārstēšanai. Fakts, ka šobrīd viņam tiek liegta iespēja vadīt savu personīgo transportlīdzekli pie nosacījuma, ka nekāda gadījumā viņš nejūtas vainīgs pie tā, kas viņam tika uzrādīts no policijas darbinieku puses, ka arī tas, ka nākas algot šoferi, lai nokļūtu uz darbu un izpildītu ģimenes ikdienas vajadzības, Sūdzības iesniedzējam rada nopietnus veselības traucējumus un mazina ticību Latvijas drošībsargājošo struktūru pārstāvjiem, rada šaubas par to, vai Lēmums nav sastādīts tīšuprāt, Sūdzības iesniedzējam nezināmu apstākļu dēļ vai plikas latviskās skaudības dēļ.

LAPK 286.panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Izskatot Sūdzības iesniedzēja administratīvo lietu, Pārvaldes amatpersona secināja, ka lietā ir strīds par to vai Sūdzības iesniedzējs 2017.gada 3.martā, vadot automašīnu /TL marka/, ir pārkāpis CSN 101.1.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{8}panta divdesmit trešajā daļā un, vai viņam sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols un piemērotais administratīvais sods ir likumīgs un pamatots.

LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā

iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.[1]pantā paredzēts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (skat. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra spriedumu lietā Nr.SKA - 571/2006 8.punkts).

Apstrīdētais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 260047 ir pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.punktu un LAPK 149.[8]panta divdesmit trešo daļu.

Lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šīm tiesību normām, konkrētajā gadījumā nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu vairāk par 60 km/h. Turklāt no šīs tiesību normas arī izriet, ka persona ir saucama pie administratīvās atbildības gan tad, ja pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, gan tad, ja tas izdarīts apzināti - ar nodomu.

Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Bez Sūdzības iesniedzēja apstrīdēšanas sūdzībā ietvertā paskaidrojuma, Pārvaldes amatpersona lietā konstatē vēl sekojošus pierādīšanas līdzekļus: administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PC 260047, kuros norādīta pārkāpuma būtība un piemērotās tiesību normas, saskaņā ar kurām Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības, jaunākā inspektora Valsts amatpersona 2017.gada 27.marta dienesta ziņojumu, Pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora (turpmāk tekstā - jaunākais inspektors) /valsts amatpersona/ 2017.gada 4.marta un 27.marta dienesta ziņojumus, videoierakstu un citus lietas materiālus kopumā.

Savā dienesta ziņojumā jaunākais inspektors Valsts amatpersona norāda, ka 2017.gada 3.martā veica dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona ar dienesta transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk tekstā -dienesta automašīna) pēc iepriekš apstiprināta grafika, Iecavas novada, Iecavā. Plkst.20.58 ceļa A7, Rīga - Bauska - Lietuvas robeža 44.kilometrā, veicot ātruma kontroli ar radaru STALKER DUAL DSR Nr.DE006364, kuram bija uzstādīts tāds režīms, kad aizejošo transportlīdzekļu ātrumi nefiksējas, tālumā tika pamanīts kāds transportlīdzeklis, kas bija uzsācis apdzīšanas manevru un apdzen vairākus transportlīdzekļus, kuri pārvietojas Iecavas virzienā un ar savu rīcību apdraud citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību un radot satiksmei bīstamu un traucējošu situāciju.

Apstājoties uz ceļa nomales, šim transportlīdzeklim, kas atradās aptuveni 300m attālumā no dienesta automašīnas un pēc apdzīšanas manevra pabeigšanas turpināja braukt lielā ātrumā virzienā no Bauskas uz Iecavu, tika fiksēts ātrums 159 km/h. Jaunākais inspektors Valsts amatpersona ieslēdza speciālos skaņas un gaismas signālus, bet jaunākajam inspektoram Valsts amatpersona nebija iespējas izkāpt un apturēt minēto transportlīdzekli, jo no Iecavas puses brauca vairāki transportlīdzekļi. Pretī braucošā transportlīdzekļa numurzīme /numurs/bija labi saskatāma, kad minētais transportlīdzeklis atradās paralēli dienesta automašīnai. Vadītājs necentās apturēt savu transportlīdzekli un iebrauca Iecavas pilsētā. Policijas darbinieki uzsāka sekošanu un minēto transportlīdzekli apturēja Iecavā, Rīgas ielā 22. Jaunākais inspektors Valsts amatpersona piegāja pie minētā transportlīdzekļa, lai paskaidrotu apturēšanas iemeslu. Automašīnas /TL marka/ vadītājam Sūdzības iesniedzējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC 260047. Jaunākais inspektors Valsts amatpersona piegāja pie transportlīdzekļa, lai iepazīstinātu Sūdzības iesniedzēju ar sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un izskaidrotu kur un kad jāierodas uz tā izskatīšanu.

Sūdzības iesniedzējam tika jautāts, vai viņš tiešām negrib iepazīties ar videoierakstu, jo jaunākais inspektors Valsts amatpersona jau pirms protokola sastādīšanas aicināja vadītāju iepazīties ar videoierakstu. Videoierakstā ir redzams, ka transportlīdzeklis brauc lielā ātrumā, jo videoierakstā ir redzams ātrums 159 km/h, 156 km/h un 150 km/h un minētais vadītājs to necenšas samazināt. Brīdī, kad jaunākais inspektors Valsts amatpersona iepazīstināja Sūdzības iesniedzēju ar sastādīto protokolu, viņš centās jaunāko inspektoru Valsts amatpersona izprovocēt. Jaunākais inspektors Valsts amatpersona provokācijām nepakļāvās un paskaidroja, ka visas pretenzijas Sūdzības iesniedzējs varēs izteikt, ierodoties uz lietas izskatīšanu.

Jaunākais inspektors Valsts amatpersona savā 2017.gada 4.marta un 27.marta dienesta ziņojumā norāda analoģiskus lietas faktiskos apstākļus, kas attiecas uz pārkāpuma konstatēšanu Sūdzības iesniedzēja rīcībā, papildus norādot, ka vadītājs piekrita, ka ir braucis par ātru, bet atteicās apskatīt videoierakstu, kurā fiksēts viņa pārkāpums.

Iesnieguma izskatīšanas gaitā detalizēti tika pārbaudīti administratīvās lietas materiāli, izvērtēti jaunākā inspektora Valsts amatpersona un jaunākā inspektora Valsts amatpersona dienesta ziņojumi par pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem, kā arī izvērtēta Sūdzības iesniedzēja sūdzība ar tajā minētajiem argumentiem.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt fiksētajam ātruma mērījumam 159 km/h, savā sūdzībā norādot, ka brauca automašīnu "plūsmā" un vadīja automašīnu ar ātrumu 100 - 110 km/h.

Saskaņā ar LAPK 243.[1]pantu braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces ir tehniskais līdzeklis, ar kura palīdzību tiek noteikts braukšanas ātrums un šādu mērierīču mērījumi, kas likumā noteiktajā kārtībā procesuāli nostiprināti protokolā, ir izmantojami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā.

Saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.pantu, viens no policijas pamatuzdevumiem ir nodrošināt kārtību uz ceļiem.

Transportlīdzekļa ātruma kontroles kārtība reglamentēta Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantā, kurā noteikts, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt prasības mērierīcēm noteiktas likumā "Par mērījumu vienotību", Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumos Nr.40 "Par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumos Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" (turpmāk tekstā - MK noteikumi Nr.981). No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka ātruma mērījuma rezultāts ir leģitīms, ja šo mērījumu veic Valsts policijas amatpersona ar ātruma kontroles ierīci, kas atbilst mērierīcēm noteiktām prasībām. Tikai šādiem nosacījumiem atbilstošs ātruma mērījums atzīstams par

pieļaujamu braukšanas ātruma pierādīšanas līdzekli.

No lietas materiāliem izriet, ka ātrums mērīts ar mērīšanas ierīci STALKER DUAL DSR Nr.DE006364. Mērierīces atkārtotās verificēšanas sertifikāta kopija ir pievienota lietai (atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0064V17, derīguma termiņš 2018.gada 29.janvāris). Ievērojot minēto, ar mērierīci STALKER DUAL DSR Nr.DE006364 fiksētais Sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas ātrums ir uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu lietā, jo tas ir sertificēts normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā un atbilst MK noteikumu Nr.981 prasībām. Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātruma mērījums ir konstatēts atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem un minētās mērierīces mērījums ar darbam derīgu mērierīci ir tiesiski iegūts pierādījums lietā un nav pamata apšaubīt minētās mērierīces mērījumu precizitāti.

Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 "Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 102.punktā ir noteikts, ka norīkojumam ir pienākums uzrādīt radara mērījumu, izņemot gadījumu, kad uzrādīt mērījumu objektīvu apstākļu dēļ nav iespējams.

Pārvaldes amatpersona, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, konstatē, ka protokola sadaļā "pārkāpuma būtība" ir norādīts, ka vadītājs atteicās iepazīties ar radara mērījumu - "ātrumu atteicās apskatīt". Kā izriet no lietas materiāliem, Sūdzības iesniedzējam viņa pārkāpuma videoieraksts tika uzrādīts 2017.gada 8.martā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas un lēmuma Nr.PC 260047 pieņemšanas laikā, ko pats Sūdzības iesniedzējs arī apstiprina, savā sūdzībā norādot, ka videoierakstā redzamais ātrums nav saistāms ar viņa vadīto automašīnu.

Sūdzības iesniedzēja sūdzības izskatīšanas laikā tika izvērtēts lietas materiāliem pievienotais videoieraksts, kas veikts ar dienesta automašīnā iebūvēto videoiekārtu 2017.gada 3.martā no plkst.20.57.20 līdz plkst.21.00.20. Minētajā videoierakstā, kas veikts ar priekšas skata kameru, redzams, ka dienesta automašīna atrodas kustībā un brauc pa ceļu A7, Rīga - Bauska - Lietuvas robeža, virzienā uz Bausku. Plkst.20.57.37 dienesta automašīna izbrauc no Iecavas, pabrauc garām ceļa zīmei "Apdzīvotas vietas beigas" un plkst.20.57.55 apstājas uz ceļa nomales. Redzams, ka pretī virzienā uz Iecavu, brauc vairāki transportlīdzekļi un viens no transportlīdzekļiem apdzen vairākus citus transportlīdzekļus un plkst.20.58.19 šim transportlīdzeklim tiek fiksēts braukšanas ātrums 159 km/h un vēlreiz 156 km/h. Plkst.20.58.23 šis transportlīdzeklis ir pietuvojies dienesta automašīnai, un tam tiek fiksēts braukšanas ātrums 150 km/h, transportlīdzeklis pabrauc garām dienesta automašīnai un šajā brīdī ir vizuāli nosakāms, ka tā braukšanas ātrums ir ievērojami lielāks par pārējo pa šo ceļu braucošo transportlīdzekļu ātrumu. Plkst.20.58.43 dienesta automašīna apgriežas braukšanai pretējā virzienā un, ieslēdzot bākugunis, uzsāk braukt Iecavas virzienā. Plkst.20.59.33 dienesta automašīna piebrauc pie luksofora, pie kura ir apstājusies arī /LT marka/ markas automašīna, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un plkst.21.00.02 minētā automašīna tiek apturēta. Ir diennakts tumšais laiks, tāpēc mērījumu veikšanas brīdī transportlīdzekļa numurzīme nav saskatāma, bet sasaiste ar veikto mērījumu, transportlīdzekli un Sūdzības iesniedzēju kā šī transportlīdzekļa vadītāju norādīta policijas darbinieku dienesta ziņojumos.

Pārvaldes amatpersona no videoieraksta konstatē, ka videoierakstā fiksētā pārkāpuma laiks sakrīt ar administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā norādīto pārkāpuma izdarīšanas laiku. No videoieraksta redzams, ka konkrētajā gadījumā transportlīdzeklim, kas pārvietojās pa ceļu, tika fiksēts ātrums 159 km/h. Pārvaldes amatpersonas ieskatā, policijas darbinieki, ņemot vēra, ka ātrums tika fiksēts transportlīdzeklim, kurš izdarīja vairāku transportlīdzekļu apdzīšanas manevru, viennozīmīgi precīzi identificēja transportlīdzekli, kas pārkāpa atļauto braukšanas ātrumu.

Pārvaldes amatpersonai nerodas nekādas pamatotas šaubas, ka policijas darbinieks /valsts amatpersona/, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, pamatoti un atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem ir attiecinājis ar mērierīci veikto mērījumu uz Sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli un uzskata, ka policijas darbinieks nav pārkāpis normatīvo aktu prasības un likumā noteiktās kompetences robežas.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, Pārvaldes amatpersonas ieskatā, policijas darbinieku paskaidrotajam par notikumiem, kas risinājušies tiem, pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.punktu, 2008.gada 18.februāra sprieduma lietā 143/AA43-0201-08/10 5.3.punktu).

Konkrētajā lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti. Lietā nav saskatāms neviens apstāklis vai iemesls, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki, sniedzot ziņas dienesta ziņojumos, būtu kļūdījušies vai apzināti snieguši nepatiesas ziņas. Sniegtās ziņas ir konsekventas un loģiskas un apstiprinātas arī ar administratīvā pārkāpuma protokolu. Līdz ar to, Pārvaldes amatpersona uzskata, ka nav nekāda pamata apšaubīt jaunākā inspektora Valsts amatpersona un jaunākā inspektora Valsts amatpersona sniegto ziņu patiesumu par lietas faktiskiem apstākļiem.

Pārvaldes amatpersona nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar Sūdzības iesniedzēju un līdz ar to vēlmi pieņemt Sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu lēmumu. Pārvaldes amatpersona arī nerod skaidrojumu tam, kāpēc policijas darbinieki būtu ieinteresēti apturēt tieši Sūdzības iesniedzēja vadīto automašīnu, ja tā brauca ar atļauto braukšanas ātrumu, sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un sniegt apzināti nepatiesus ziņojumus par Sūdzības iesniedzēja automašīnas braukšanas ātrumu. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī Sūdzības iesniedzējs. Līdz ar to lietā nav konstatējami fakti, kas liktu apšaubīt veiktā ātruma mērījuma precizitāti. Pārvaldes amatpersona arī nesaskata pamatu apšaubīt to, ka konkrētajā gadījumā policijas darbinieks godprātīgi ir veicis radara mērījuma fiksēšanu administratīvā pārkāpuma protokolā.

Atbilstoši LAPK 243.pantam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.[1]pantā ir uzskaitīti pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā, t.sk., par pierādīšanas līdzekli ir atzītas personu liecības un citi dokumenti, kas satur ziņas par faktiem. Pārvaldes amatpersonas ieskatā, policijas darbinieku dienesta ziņojumi ir vērtējami kā pierādījumi lietā, kas, kā jebkuri citi pierādījumi lietā, vērtējami to kopsakarā. Policijas darbinieku /valsts amatpersona/ un /valsts amatpersona/ dienesta ziņojumi tiek vērtēti kā pierādījumi, jo tie satur ziņas par administratīvā pārkāpuma konstatēšanas apstākļiem. Policijas darbinieka konstatētā informācija ar mērierīci STALKER DUAL DSR Nr.DE006364 tika nostiprināta administratīvā pārkāpuma protokolā, kas uzskatāms par būtisku pierādījumu šajā lietā, jo šis pierādījums ir dokumentēts uzreiz pēc

notikuma.

Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu, iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesa - iestādei.

Pārvaldes amatpersona norāda, ka atbilstoši LAPK 243.pantam, vērtē visus lietā esošos pierādījumus kopumā, proti, administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, policijas inspektoru dienesta ziņojumus, mērierīces rādījumu, verificēšanas sertifikātu u.c.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Pārvaldes amatpersona konstatē, ka: administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.PC 260047 ir norādīts, ka transportlīdzeklim /LT marka/ valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tika fiksēts braukšanas ātrums 159 km/h. Jaunākais inspektors Valsts amatpersona no fiksētā braukšanas ātruma ir atrēķinājis pieļaujamo radara kļūdu (radara pieļaujamā kļūda ± 3 % un konstatējis, ka Sūdzības iesniedzējs pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu 90 km/h par 64 km/h.

Administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.PC 260047 norādīto apliecina jaunākā inspektora Valsts amatpersona un jaunākā inspektora Valsts amatpersona dienesta ziņojumi.

Ātrums tika fiksēts ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci STALKER DUAL DSR Nr.DE006364, kas arī fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.PC 260047.